

staaelse, naar han taler om, at der skal indføres Kontrol og Kontrol og atter Kontrol. Forholdet er det, at de Mennesker, der føre deres Virksomhed paa en saadan Maade, at den gaar godt, aldrig faa med Lovens Kontrolbestemmelser at gøre. Disse blive kun effektive overfor dem, der komme i Betalingsvanskeligheder eller lignende. Jeg skal dertil sige, at det ærede Medlem taler stadig, som om der kun eksisterede Andelsforetagender, der vare absolut solide. Det forbauser mig, at han søger — hvad skal jeg kalde det — at bibringe dette høje Ting en vrang Forestilling paa dette Punkt, efter at det i dette Ting er blevet oplyst under Debatten, at der har eksisteret Selskaber, der have pyntet sig — jeg siger „pyntet“, fordi jeg anser Andelsselskaberne for noget fortræffeligt — med Andelsnavnet, men absolut ikke have været økonomisk underbyggede, saa at Kreditorerne have lidt betydelige Tab. Forholdet er altsaa, at man kan pynte sig med Andelsnavnet uden at have den økonomiske Underbygning, som Gud ske Lov, hidtil har været Særkendet for Flertallet af vore Andelsselskaber.

Andreasen: Jeg vil sige til det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen), at selvfølgelig kan man ikke forhindre Bedragerier ved en Lov som denne, men man kan medvirke i højere eller mindre Grad til, at der kommer Orden i Sagerne. Det, man vil med Lovforslaget, er selvfølgelig at modvirke de uheldige Forhold, der faktisk have gjort sig gældende. Naar det ærede Medlem siger, at der ikke tilvejebringes Kontrol ved denne Lov, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at Loven indeholder en, om ikke direkte, saa indirekte Opfordring til Andelsselskabernes Medlemmer i Retning af at passe paa, at der bekendtgøres en Status, der i alt Fald maa siges at være fyldestgørende, og at der overhovedet bliver aflagt Regnskab paa en saadan Maade, at Medlemmerne blive i Stand til at sætte sig ind i, hvad det er for Forretninger de have med at gøre. Derfor tillader jeg mig at anbefale at stemme for Lovforslaget.

N. C. Jensen: Jeg kan ikke indse, at der ligger nogen Betryggelse i det af det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) anførte.

Overfor den ærede Ordfører vil jeg sige, at naar han nu har grebet til et Slags Nødanker og siger, at vi forleden hørte om et Andelsselskab, der ikke kunde

klare sine Grejer, og hvor det gik ud over Trediemand, var Bogføringen jo netop i Orden der, men det var ikke et Andelsselskab. Det var det, der var Fejlen. Jeg har ikke talt for dem, der pynte sig med Andelsnavnet og lave kønne Regnskaber, men ikke kunne betale deres Gæld, jeg har talt paa de Andelsselskabers Vegne, der ere sig deres Ansvar bevidst. Jeg skal ikke nægte, at det er gaaet galt her og der med en eller anden Brugsforening eller et eller andet Andelsforetagende, men saa have de selv maattet klare deres Grejer, det have de været forpligtede til, og det skulle de være forpligtede til. Men naar de have gjort det, forstaar jeg ikke, hvorfor man siger, at nu skulle vi alligevel vedtage en Lov, der er det første Trin paa Stigen — og det er Anbringelsen af det første Trin, der koster Besvær —, og som af det ærede Medlem fra Herning har faaet det Prædikat, at den er overflødig og betydningsløs. Det er ikke mig, der har sagt det, det er det ærede Medlem fra Herning. Ogsaa andre have sagt det. Sligt vil jeg ikke være med til, det vil jeg protestere imod, saa længe jeg kan.

Poul Christensen: En Bemærkning af det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) giver mig Anledning til en kort Bemærkning. Det ærede Medlem vilde bidrage til, at der kom Orden i Sagerne. Men den Orden, der kommer, bestaar kun i, at de Folk, der komme ind under Loven, faa en Udgift til Anskaffelse af Bøger, og dermed tror jeg nu ikke, at der kommer særlig Orden i Sagerne. Hvis Politiet f. Eks. kommer til en Sagfører — det ærede Medlem talte jo om Sagførerne — og vil kige i Bøgerne for at se, om Regnskabet bliver ført, vil vedkommende sikkert sige: Vær saa artig, mine Herrer, der er Døren! Lovforslaget er saa viseligt indrettet, at dette er tilladt. Der staar, at Politiet skal ved alle forekommende Lejligheder paase, at de bogføringspligtige have Bøger, men hvis det kommer for at kige i Bøgerne og se, om der føres Regnskab — og det er da det, det kommer an paa —, ville sikkert de fleste Sagførere vise Politiet Døren. Den Orden giver jeg ikke meget for. Jeg er derfor enig i alle de Udtalelser, der ere faldne mod Lovforslaget, og forstaar overhovedet ikke, at man skal spille Rigsdagens Tid med et Lovværk, et Makværk af denne Natur, der kun kan blive til Gene for en meget stor Del af Befolkningen og ikke til Gavn for nogen som helst.